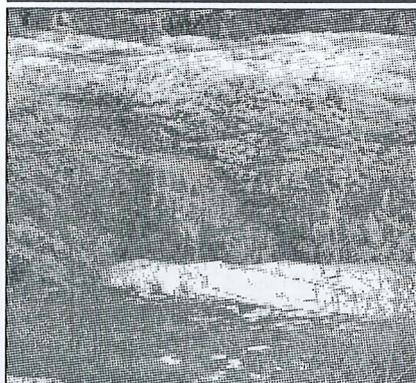

La Veu de Benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 14 de novembre de 2003 • Núm. 409 • Any IX • 0.75 Euros

Desastre

Zones inundables

**Detectada
contaminació a
la partida Riu**

**A punt per la nova edició
dels Premis Alambor**

**El CD Benicarló,
continua líder en solitari**

I vam patir la riuada

Les pluges ens aneguen la comarca, i trauen a la llum la permisivitat de les construccions en zones inundables

TEXT: redacció

FOTOS: lluisa garcia

"Feia 50 anys que això no passava" explicava Pedro Monzonís, veí de Benicarló; "jo visc prop de l'Avinguda Papa Luna i cada dia surto a caminar fins Peníscola, avui afortunadament m'he entretingut parlant amb la meua dona i no he sortit, perquè en cas contrari no hagués pogut tornar, m'hagués quedat atrapat a Peníscola". Pedro era una més de les persones que dilluns pasta va sortir al carrer i es va quedar estupefacte mirant el cabal d'aigua que circulava per l'Avinguda Papa Luna. L'aiguat procedent de la rambla d'Alcalá havia provocat inundacions en tot el transcurs del barranc, especialment a Santa Magdalena, municipi que des de primera hora del matí va quedar comunicat. Cases i garatges inundats amb cotxes plens fins la guanterera, van ser algunes de les escenes que deixava al seu pas la rambla d'Alcalá. Però, la rambla va provocar

no pocs problemes uns quilòmetres més endavant, a l'altura de Peníscola i Benicarló. En aquests punts, vials com la nacional 340 van quedar completament tallats durant més de 2 hores fent que la guàrdia civil desviés el tràfic per l'autopista A-7 a conseqüència de l'elevat cabal amb el que arribava la rambla comportant d'aquesta manera, retencions importants.

Víctima especial de la ira de l'aigua va ser el Centre comercial Costa Azahar, on la major part de les botigues es van veure afectades de forma important i fins i tot en alguns llocs l'aigua arribava més enllà dels genolls. En aquest punt, van estar traient aigua durant la major part del dia dues dotacions de bombers. D'altra banda, nombrosos testimonis expliquen que els cotxes del pàrquing estaven literalment surant. Una sabateria, una botiga de decoració i sobre tot a la part d'oci la bolera van ser els indrets més perjudicats. Els dany van ser tan quantiosos que

al bolera es planteja realment no tornar a obrir les instal·lacions.

Molt prop d'aquest punt tenia la cooperativa Agrícola Benihort els seus hivernacles, l'aigua va arrasar amb tots els conreus. Segons explicaven empleats del lloc "tot va ocórrer en cinc minuts".

La rambla d'Alcalá al seu pas per Benicarló i Peníscola continuava tenint vida pròpia, camps, barrancs sovint secs i vials com la ratlla del terme, o l'avinguda Papa Luna es trobaven totalment coberts d'aigua. Eren molts els que recordaven davant de tal escenari que aquesta zona, la de les immediacions del Barranquet, a pesar d'haver estat utilitzada per a construir és una zona inundable com reconeix el Patricova.

A més de l'Avinguda Papa Luna es va haver de tallar al tràfic el camí del Rajolar i la carretera vella de Peníscola.

Però a pesar que aquests primers desperfectes es van produir entre les 8 i les 10 del matí, el pitjor estava encara per arribar, ja que va ser a partir de les

13 hores quan es van enregistrar els 180 litres per metres quadrat i va començar a caure pedra. Una situació que va deixar a la ciutat completament anegada, arribant l'aigua 30 als centímetres de profunditat en el centre de la població. Talls en el subministrament elèctric, així com problemes amb la cobertura dels mòbils van ser fenòmens que es van venir succeint durant el mig dia. Els problemes s'incrementaven també a la carretera de Sant Mateu, vial que enllaça amb el Polígon industrial, una camioneta va quedar literalment anegada per l'aigua en un pas subterrani. De la mateixa manera, es va haver de tallar el pas subterrani de la nacional 340 davant de la caserna de la guàrdia Civil.

La situació va provocar l'alarma entre la població civil, i segons explicaven els cossos de seguretat el telèfon no va parar de sonar en cap de les poblacions afectades pels desbordaments, es tractava de ciutadans que demanaven ser rescatats. Aquesta alarma social va provocar que

del Barranquet

nombrosos centres escolars de la comarca tanquesen les seves portes a la tarda.

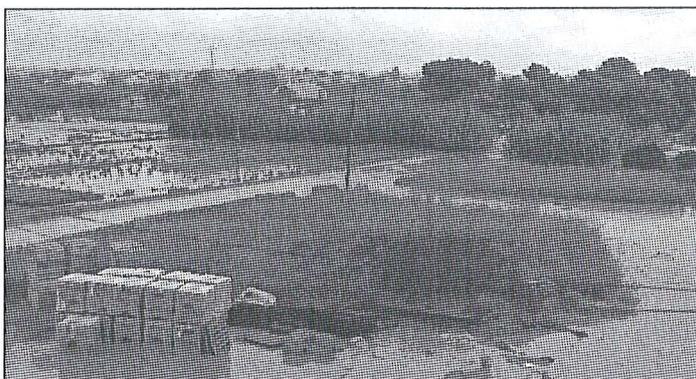
El director general d'interior Luís Ibáñez compareixia a la tarda davant la premsa per a explicar els serveis efectuats i manar un missatge tranquil·litzador. Ibáñez informava que el barranc continuava desaiguant i reconeixia que les pluges havien produït nombrosos talls en les carreteres, mals en els camins rurals i talls en la via fèrria però que l'episodi advers ja havia "conclòs". En aquest sentit, ressaltava la coordinació amb els consistoris, "s'ha seguit el pla d'inundacions de la millor forma possible" deia i comentava l'ofertament de diversos mitjans com és el cas d'helicòpters per a realitzar qualsevol tipus de rescat encara que matisava seguidament que finalment no semblava necessari. Segons Ibáñez, les inundacions havien obligat a utilitzar bombes d'aixecament i grups electrògens. D'altra banda, el director tècnic del consorci provincial de bombers José Miguel Palmer, afirmava que el devesall d'aigua caiguda havia estat de curta o mitja durada

però molt intensa pel que havia provocat nombrosos problemes al llarg del curs del barranc.

Però després de la tempesta arriba la calma, arriba el pitjor, el moment de les valoracions. Les 20 unitats de bombers procedents no només de Benicarló sinó també d'Orpesa i de Nules es van quedar curtes, més de 300 persones demanant ser rescataades, més d'un centenar de vehicles arrossegats i convertits en ferralla inútil per l'aigua i soterranis plens fins el sostre.

De moment però encara no s'han fet valoracions econòmiques al respecte, únicament la Unió de Llaoradors ha dit una xifra que com és normal correspon només a l'àmbit agrari. 150 milions de pèrdues a la comarca.

Tot i que les imatges vis-

cudes a la ciutat de Benicarló feien pensar en la possibilitat de demanar la declaració de Zona Catastròfica, el president de la Diputació es mostrava contrari a aferrar-se a aquesta possibilitat dient que aquesta opció "no és la panacea" ja que "es pot arribar a tardar 10 anys a cobrar".

Critiques

Des de l'entesa i el PSOE s'ha criticat que tot i haver temps no s'ordenés a la policia avisar els veïns a primera hora del matí del que anava a succeir per evitar algunes destrosses sobre tot en matèria de vehicles. Consideraven que havent vist els desastre al centre comercial i a Alcalà podien pensar que és el que anava a passar a Benicarló.

L'entesa assegura que la construcció de l'avinguda Papa Luna no s'ha fet en cap perspectiva ja que les voreres no tenen desaigües que faciliten la sortida de l'aigua.

Una comitiva de treballadors del centre comercial van assistir dimarts a la sessió plenària per queixar-se de l'atenció que havien rebut el dia dels aiguats. Asseguren que no van rebre assistència de cap tipus i que van haver de sortir del centre pel seu propi peu fent perillar fins i tot la seua vida per poder salvar-se. Després del viscut denuncien que el centre comercial no té un pla d'evacuació ja que ningú no va entrar fins allí, de fet al guàrdia civil es va quedar a la mateixa carretera. A més, expliquen que aquelles instal·lacions "són com una ratonera".

El centre comercial s'ha inundat trenta anys després, i l'avinguda Papa Luna n'ha tardat 50 en repetir les imatges; però la naturalesa és sabuda i l'aigua només coneix un recorregut, tardarà més temps o menys però fets com aquestes poden tornar a passar.

Contaminació als aqüífers de la partida Riu

TEXT: acalambor

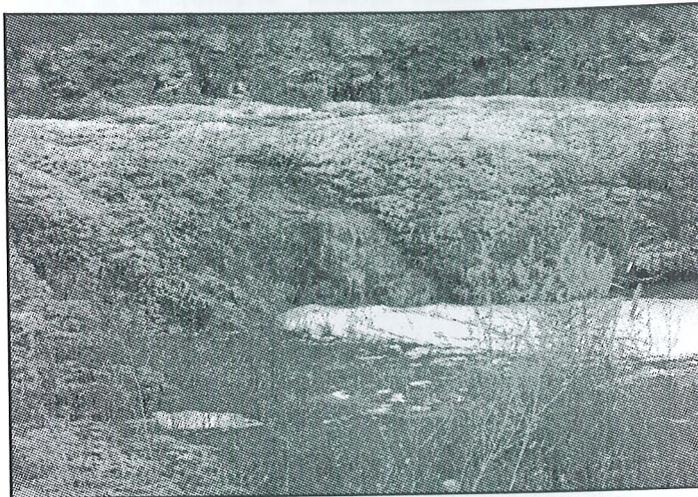
Un trencament en la conducció d'aigües sanitàries que transcorre pel riu sec va ser la causa de l'abocament d'aigües escumoses i amb fort olor en aquell punt, segons explicava el regidor de mediambient, Juan Lores. D'aquesta manera Lores apaivagava possibles sospites de la implicació d'alguna empresa química de la zona en els vessaments.

Els fets els va denunciar una veïna de la zona que

en traure a passejar als gossos es va adonar del fort olor que feien aquelles aigües de la gran quantitat que n'estava amollant una canalització que hi havia a una vora del riu.

Les deus que de les canonades fluïen directament sobre la rambla de Cervera, així com el color i la forta olor que aquestes aigües desprenien van donar la veu d'alarma entre els veïns del lloc que es mostraven preocupats pels efectes que aquestes podien tenir sobre la salut. D'aquesta manera, les aigües espargides entre la superfície rocosa del jaç del riu havia format petits rierols, escumoses basses que en alguns casos tenien dimensions importants i certa profunditat i fins i tot rierols que evidenciaven la quantitat d'aigua que estava escapant de la canonada. En algunes zones, era possible fins i tot apreciar com el pas de l'aigua ha tenyit de negre la roca. El cas va ser denunciat davant l'Ajuntament de Benicarló, alhora que es va donar avís al Seprona.

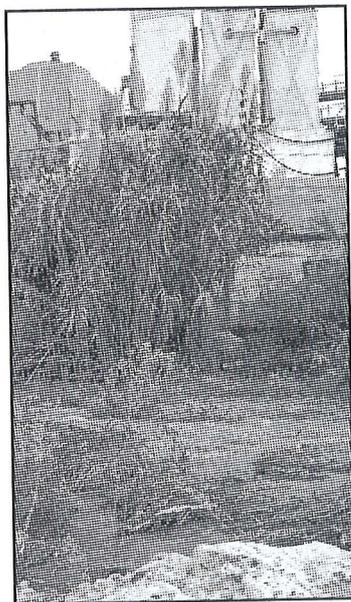
Segons V.P, un agricultor

que té un terreny en l'altre costat del riu, l'olor en la zona ve sent especialment insuportable des de fa quinze dies, encara que més enllà d'aquesta sensació la realitat és que ell mateix està comprovant les conseqüències en els seus conreus "se m'estan morint per l'aigua". Segons aquest agricultor, les aigües que desemboquen en la rambla podrien estar provocant la contaminació dels aqüífers de la zona, ja que ell mateix utilitza l'aigua del pou per a regar els seus conreus.

Malgrat les explicacions de la corporació els veïns no les tenen totes i sospi-

ten que tots els fenòmens guarden relació amb una empresa que treballa amb resines i dissolvents, situada en una de les ribes del barranc, ja que al cap i a la fi el mateix regidor de mediambient reconeixia que la canalització s'havia embossat a causa de les resines. El fet és que no són pocs els que denuncien que no poden aprofitar l'aigua dels pous perquè sospiten que està contaminada, alguns fins i tot hi posen lleixiu per poder dutxar-se i escurar els plats, ja que resulta difícil trobar algú que vegi d'aquesta aigua.

Nou vehicle adaptat per els discapacitats

TEXT: noemíoms

Un nou vehicle adaptat facilitarà a partir d'ara el transport diari dels usuaris de la residència de discapacitats profunds de Benicarló. A més possibilitarà que els atesos puguin realitzar tot tipus d'activitats emmarcades en la vida normal de la ciutat, des de passeigs, fins a participacions en les activitats

que organitza el Club d'oci Afanias.

La nova furgoneta adaptada, demanada durant llarg temps, té una capacitat per a 8 persones i pot encabir dos cadires de rodes al seu interior.

El vehicle el podran utilitzar no només els usuaris de la residència de discapacitats profunds sinó també els del centre d'autònoms.

Ple de tràmit

TEXT: noemioms

L'ajuntament de Benicarló va celebrar dimarts passat una nova sessió de ple en aquest cas extraordinari. En l'ordre del dia quatre punts, tots aprovats per unanimitat.

La corporació va aprovar d'aquesta manera, la composició de la junta rectora de l'organisme autònom de centres social especialit-

zats. Els vocals de la junta seran Carmelo Castelló en nom de la Creu Roja, Francisco Vidal, en el del Club de la Tercera Edad, Ángeles Folch en nom de Duen-de, Benito Foix en nom d'Afanias, José Roda en nom d'Afare, Rosa Maria Oms de Caritas, Cristina Castell coordinadora de les vivendes tutelades, Susana Lores, de la residència de discapacitats profunds, Juanma Torres de l'IVADIS

y Fernando Peiró.

D'altra banda, el ple va donar llum verda al PAI de la Unitat d'Actuació 16 ubicada a les antigues drassanes. Aquesta aprovació permetrà recuperar un edifici on antigament s'emmagatzemava la producció de Vi de carlon.

Altres punts que es van tractar van ser una matisació del Bloc respecta a l'acta anterior on s'abordava el compromís pel valencià. En

aquest sentit, el regidor de cultura del Bloc José Luís Guzmán va demanar com a mostra del compromís pel valencià que les actes es facen en valencià per tal de no haver-les de traduir dos vegades.

A més, es va aprovar denominar la prolongació del carrer 9 d'octubre, carrer dels Terrers.

Torna la campanya dels 10.000 Euros

TEXT: noemioms

La Unió de Comerços de Benicarló ha engegat, la nova edició de la seva campanya promocional destinada a dinamitzar el comerç de la ciutat durant els mesos de novembre i desembre del 2003. L'any passat, amb el lema "Són 10.000", els comerciants van portar a terme una iniciativa similar, única a la comarca i que donat el seu èxit s'organitza novament aquest any.

Aquesta edició, amb el lema "El comerç de Benicarló dóna molt de joc!", es vol incentivar i premiar les compres als establiments

adherits a aquesta campanya, sorteiant compres per valor de 10.000 euros el pròxim 14 de desembre.

Aquests 10.000 euros en compres es reparteixen en tres premis: un primer premi de 6.000 euros i dos segons de 2.000 euros cadascun, que s'hauran de gastar en un sol dia, la setmana posterior al sorteig, realitzant compres als establiments que els guanyadors trien, amb un límit màxim de despesa de 900 euros per establiment.

Per a participar, és imprescindible haver adquirit algun dels 150.000 tiquets que estaran a la disposició de tots aquells que realitzen compres en

els establiments de Benicarló adherits a aquesta campanya de la Unió de Comerços entre el 3 de novembre i el 13 de desembre.

El sorteig se celebrarà el 14 de desembre del 2003 en un lloc obert al públic

que podria ser la plaça constitució.

D'aquesta manera, s'extraurà a l'atzar d'una urna tots els tiquets que siguin necessaris per a atorgar en el mateix acte tots els premis, no podent cap participant acumular més d'un premi.

El canta-humor Riki López actua a l'auditori

TEXT: noemioms

Aquest *canta-humor*, col·laborador del programa radiofònic Gomaespuma, ens presenta l'espectacle **El hombre más feliz del mundo**, amb el qual aquest home amb alopecía, tant capil·lar com a lingüística, planteja

situacions amb les quals, per quotidianes i intimistes, no costa cap esforç identificar-se. Resulta quasi inevitable que la ment de l'espectador dibuixa un còmic amb cada història que interpreta sense prejudicis. Riki López estarà aquest divendres 14 de novembre a l'Auditori a les 22.30 hores.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 408

TEXT: elector

Tornem al fem. Ara resulta que el flamant "punto limpio" només era un "punto sucio" més, això sí, camuflat sota la gran consciència ecologista i recicladora dels nostres governants ppopulars i els auspicis de la gens suspitosa diputació dirigida pel tàndem Fabra-Tena. La veritat, senyora Garcia, no sé de què s'estranyen ni per què dimonis encara dediquen portades i més portades a aquests temes del reciclatge, els abocats i la gran enganyifa que tot plegat suposa. L'explicació és ben fàcil i no té cap misteri: s'omplen els contenidors de paper i, com que no en cap més, la forma més ràpida i fàcil de fer lloc és cremar-lo. Amb això s'aconsegueixen dues coses: per un costat, al "punto limpio" es pot seguir portant el paper, i per un altre, la combustió d'aquest material és fàcil, quasi bé no deixa residus i no cal ajudar-lo amb gasolines o patfuegos. L'empresa FOCSA se'n fot de l'ajuntament amb el nostre flamant alcalde-diputatautòmic al capdavant, i fa allò que més pot afavorir el seu compte de resultats (els de FOCSA) i tan li fa reciclar, cremar o llançar a la mar. A canvi d'això, de la seua nefasta gestió, només rep un "no ho tornes a fer més" per part de l'ajuntament a la qual cosa

ella (FOCSA) respon "no ho faré més". Els arranjats diuen que això és una herència, que ningú no els havia dit res i es queixen de que per qualsevol cosa s'arrepleguen signatures (serà això el concepte que tenen de participació ciutadana?). El capità de les escombraries i el que té dedicació exclusiva no diuen res, estan ocupats en coses molt més importants que una inofensiva crema de papers. Deuen pensar que, al cap i a la fi, molt més cartró i fusta es cremen a les falles i no passa res. O potser la regidora de turisme, en un rampell de genialitat, ja ha pensat a canviar el nom de l'abocador i anomenar-lo falla permanent, així els nostres turistes d'estiu coneixeran aquesta nostrada festa de foc, fum i pólvora. Davant d'això em pregunto: haurà renunciat algú dels nostres regidors a cobrar la quantitat mensual que es van assignar ells mateixos?

He llegit amb gran interès la nota que fa referència als premis Alambor. He de dir, amb un gran mal de cor, que no n'han encertada ni una. No sé per què se'n van a donar premis a la gent de fora si a casa en tenim de tots els colors. Ara veurà. La distinció científica, per a Jaime Mundo per la seua dissertació sobre "els coliformes i el seu mínim impacte sobre la salut dels

banyistes". La distinció cultural a Francisco Flos per l'acurada selecció d'algunes de les obres publicades per l'ajuntament al llarg de la seua permanència al capdavant de la regidoria de cultura. Per fi, la distinció cívica hauria de ser per als que han fet de Benicarló una ciutat plena de grues, on l'especulació, els diners fàcils i els habitatges cars han portat la nostra ciutat a cotes mai assolides fins ara (el premi el podria recollir qualsevol). De res.

La notícia (?) de la mostra de rebosteria que fa l'albergue ens diu que de dilluns a diumenge, però no especifica. Si la seua revista surt al carrer en divendres, només queden dos dies? Encara tenim tota la setmana que ve? Penso que la foto dóna resposta a les meues preguntes, però no sé si la figura humana que hi apareix forma part de la varietat de dolços ofertats.

Dins la secció de cartes al director, el senyor Nicolás es queixa perquè una gent que porten vint anys entre nosaltres no entén la nostra llengua. Avui he llegit en un diari que un regidor de l'ajuntament de Dénia es nega a contestar les preguntes que li fan en valencià, tot i entendre-les perfectament. Al mateix diari he llegit que el Consell passa olímpicament del "Decàleg pel Valencià" signat a Ares fa uns mesos. Efectivament,

senyor Nicolás, som el pito del sereno, la flauta de Bartolo i el serení del món.

Vull comentar les tres notícies de la pàgina deu. En el mateix ple on s'aprova un PAI, un PRIM, i no sé què d'un IPC, els socialistes presenten no sé què per la llengua. Quina cara més dura. La donació de llibres d'un ciutadà alemany és una bona notícia, però no entenc el final "... que estiguen aprenent haches idioma...". En tercer lloc, quede ben clar que la senyoreta que apareix a la foto en companyia de Pedro Baca no és la que li ha tocat el creuer, sinó Maria Asunción Del Castillo, que té una parada de pa dins el mercat. Queda clar.

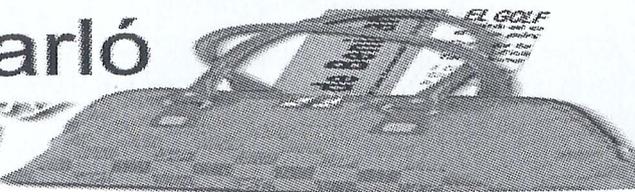
Diu Guzmán que veu difícil un pacte amb el PSOE. Jo veig que això del PSOE és, en general, una cosa difícil, de complicada catalogació i contradiccions internes monumentals. Ja ho deia aquella cançó de Krahe "...es socialista? es obrero?...".

Tornem a coincidir els dos pesos pesats de l'opinió. A Robespierre només call llegir-lo. Del que diu Tolito, reconec que, tot i no interessar-me en absolut tota aquesta moguda rosa dels Borbons i dels caps d'estat per via sexual, té molta gràcia el seu article, que té molta més molla del que sembla a primera vista.

La Veu de Benicarló

UNA REGIDORIA D'ESTAT A LA TUA L'ESTIMA

subscriu-te !!

EL PROJECTE GRAN SIMI (2)

TEXT: **perebausa**

El Projecte Gran Simi és una organització internacional, fundada recentment, que té un objectiu radical, pretén el reconeixement de drets pels goril·les, orangutans i ximpanzés i garantir la seva protecció moral i legal. Els coneixements aportats per les investigacions amb grans simis en llibertat i amb altres als que se'ls havia ensenyat el llenguatge dels sordmuts ha portat a considerar a aquests éssers com autèntiques persones no humanes.

Actualment, el terme persona és equivalent al d'ésser humà però no hi ha una superposició absoluta entre el dos conceptes. Persona deriva etimològicament de la paraula grega *prosopon* que era la màscara o careta que es col·locaven els actors per interpretar els diversos personatges o difondre millor la veu pel teatre. D'igual manera la característica persona es superposava a la d'ésser humà; persona fa referència al conjunt de valors morals, ètics o jurídics característics de la societat humana, en canvi humà assenyalava el nostre substrat material, biològic o "zoològic". El concepte persona és quelcom "sobreafegit" al d'ésser humà. Pels juristes romans els esclaus eren humans però no persones. L'equivalència entre persona i humà s'ha establert històricament mitjançant un procés d'ampliació de la categoria persona a esclaus, bàrbars, negres, dones...

Les diferències entre els conceptes persona i humà s'han fonamentat en allò que, creiem, ens distingeix dels animals i les coses. El grans filòsofs grecs, Sòcrates i Aristòtil, defineixen l'home/persona com animal racional amb "logos", que té pensament i llenguatge abs-

tracte o simbòlic. L'escolàstica medieval, amb sant Tomas d'Aquino, considerava l'humà/persona com ésser racional i espiritual, amb ànima immortal. Descartes, al segle XVII, considerava els animals com automats sense consciència, com éssers sense logos - sense pensament ni llenguatge- i privats de sensibilitat -capacitat de sentir el sofriment, dolor o l'alegria. Al

segle XVIII, Kant considera als humans/persones com éssers morals, "fins en si mateixa", diferents dels animals que sols són mitjans d'objectius situats fora d'ells. La tradició filosòfica europea fins al segle XIX ha qualificat l'home/persona com animal racional, amb logos, autoconscient, sensible, espiritual i moral, característiques exclusives dels humans que alçaven un mur infranquejable amb els animals.

El XIX és el segle de la irrupció del darwinisme. Des del XVIII, sovintejaven les teories transformistes que assumien la formació d'unes espècies a partir d'altres ja existents. S'admetia que les espècies apareixien en una sèrie de complexitat creixent, la "gran cadena del ser" amb l'ésser humà al cim. L'any 1859, es publica l'Origen de les espècies, l'obra clau de Charles Darwin. Proposava la selecció natural -supervivència dels més aptes- com mecanisme evolutiu, el gradualisme o continuïtat en

l'evolució -les característiques surten per modificació d'altres - i la manca de direcció global, els organismes evolucionen per adaptar-se a un entorn concret, no per a seguir cap tendència universal. Amb l'Origen de l'home, (1871) Darwin aplica la seva teoria a la nostra espècie, assumint la continuïtat evolutiva amb els simis. Hi hagué un gran debat científic, filosòfic i social al voltant de la teo-

ria darwiniana. Les crítiques arribaren fins i tot a coses tan prosaiques com l'etiqueta d'una beguda com l'Anís el Mono, on apareix una caricatura de Darwin.

La Taxonomia és la ciència biològica que estudia com nomenar i classificar els éssers vius. Aquests s'agrupen en diversos nivells o categories com espècie, gènere, família, ordre, classe, filum o regne. L'única d'elles amb certa realitat és la d'espècie que definim com el conjunt d'individus que poden reproduir-se entre si donant una descendència fèrtil. La resta de categories s'estableixen amb un cert grau major o menor d'arbitrarietat. Des de Darwin, la classificació taxonòmica intenta ser un fidel reflex del grau de parentesc evolutiu: els membres d'un grup deriven d'un avantpassat comú i que la distància evolutiva entre ells és de la mateixa magnitud. Dins de l'ordre Primats es troba la Superfamília Hominoideus format per les famí-

lies Hilobatids (gibons), Pongids (goril·la, ximpanzés comú i pigmeu, i orangutan) i Homínids (espècie humana i homínids fòssils). Aquesta classificació s'ha establert segons les característiques de les diverses espècies. Crida l'atenció l'existència de tota una família per una sola espècie vivent; sens dubte que la possessió d'un gran cervell i d'unes facultats mentals molt desenvolupades ha influït molt, però també que som humans els que fem la classificació i ens considerem com quelcom "diferent".

Des de 1980, s'estan utilitzant les molècules hereditàries (ADN) de diverses espècies per determinacions taxonòmiques. S'admet que les diferències són proporcionals al temps en què es va produir la separació evolutiva. Segons les dades actuals, compartim el 93% de l'ADN amb les mones amb cua, un 95% amb els gibons, un 96,4% amb l'orangutan, amb un 97,3% amb els goril·les i un 98,4% amb els ximpanzés. La distància amb el ximpanzé, 1,6%, és superior a la que hi ha entre dues espècies de gibons (2%) o la que hi ha entre dos tallarols (2,6%), uns ocells típics de les nostres bardisses i coscollars. Coherentment, reconeguts biòlegs com Jared Diamond demanen la inclusió de la nostra espècie dins del gènere Pan, el dels ximpanzés, altres proposen la inclusió dels quatre grans simis dins del gènere Homo, el nostre.

La ciència biològica demostra que els simis i els humans estem més prop del que mai havíem pensat. Be nosaltres som també simis, be ells són també homínids.

Cartes a la directora

409

DES DEL 18 D'AGOST DE 1995

Senyora directora,
Gràcies per retirar de la via pública els vehicles de l'Avinguda Corts Valencianes, ara només queda que es barri l'obra que no està adequadament protegida i és un autèntic perill per als viandants que vam transitar diàriament per allí. Però que aquesta retirada no quedi només en aquest carrer, perquè també en Alfonso XIII, tenim un cotxe negre abandonat fa temps

que ens està molestant i llevant lloc.

A veure si la reestructuració del tràfic en el centre surt bé, però la veritat és que no el crec perquè hi ha molts cotxes i el nostre centre tal com està plantejat no dona per a molt moviment de vehicles. Ja tenim la EOI en marxa, ja era hora, una mica tard però al final, després de molts tràmits podran estudiar uns quants alumnes anglès i francès, encara que

molta gent s'ha quedat en el carrer per falta de places. A veure si l'any que ve ens manen més professors i es potencien les llengües tal com es mereixen.

Necessitem més espais verds i zones ajardinades per a donar-li altre toc a la ciutat, si no amb tants edificis que ens estan construint ens quedarem sense aire net, ja que està clar que l'augment de la població serà significatiu aquests prò-

xims anys i s'ha de donar un aire nou a la gent que pugui venir o als propis ciutadans. ¿Què hi ha sobre el nou ambulatori nou? ¿Algún canvi previst en els accessos al Centre Comercial?

J.J. Salán Rodríguez
Professor EOI Benicarló

Carta oberta als Reis Mags d'Orient

executiva local **pspv-psoe**

Distingits Reis Mags d'Orient: Donem per sentat que ni la data, ni les peticions que fem coincideixen amb les habituals dels nens, però obeïm fidelment al consell donat per l'edil del BLOC, Sr. Guzmán i a Les Seues Majestats ens remetem en comptes dels pressupostos generals de la Comunitat Valenciana per al 2004.

Seguidament relacionem una sèrie de desitjos que no només anhelem nosaltres, sinó també gran part dels nostres veïns, amb l'avantatge que no el volem tot per al dia 6 de gener perquè -enca-

ra que els grups que ens governen no ho entenguen-disposem de quatre anys per a realitzar aquests projectes, encara que per a això cal començar a estudiar les necessitats ja i no quan s'acoste la pròxima campanya electoral.

Aquestes són algunes de les nostres peticions:

- 1 . Una carretera àmplia i amb vorals a la població de Càlig.
- 2 . Una assistència geriàtrica digna per als nostres majors.
- 3 . Més i millor dotats centres educatius.
- 4 . Una platja del Morrongo que mereixca una bandera blava.

5 . Adequació de la Platja Nord amb accessos, carril-bici, zones ajardinades, aparcaments,...

6 . Un Conservatori de Música de Grau Mig.

7 . El desviament de la carretera N-340 .

8 . Ampliació del Polígon Industrial

9 . Canalització del Barranquet.

10 . Etc. Recorrem a Les seves Majestats perquè així ens l'han aconsellat els nostres governants al considerar-ho ells per sobre de les seves possibilitats i no voler aprovar una moció per a intentar resoldre aquests problemes, oblidant al mateix temps, que en la passada

legislatura van defensar i van aprovar més d'una d'aquestes propostes.

Per la nostra banda creiem que un ajuntament progressista s'ha d'endeutar pel bé dels seus veïns. Sabem que és una tasca difícil, però estem convençuts tractant-se del bé de la població, no els importarà parlar, fins i tot amb el seu "rival" Papa Noel, perquè Les Seues Majestats saben que per a millorar les coses cal escoltar a tots i no únicament als quals comparteixen el seu regnat.

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO
FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors
JOSEP BARB
VICENT BORRÀ
NOEMÍ OMS
RAMON PARÍS, C
TAUS i GRE
Fotografies
i JOAN C

Editorial

El Barranquet ens ensenya l'escriptura

De tant en tant la mar i els rius ens diuen qui mana als seus territoris. És igual que governe la dreta que l'esquerra. El fet és que cada cert temps els rius, barranc o la mar ens reclamen les terres que els humans, tot poderosos, creiem que ens pertany perquè aquesta terra és meua o açò figura al pla urbanístic.

Fa més de vint-i-cinc anys, quan l'antiga fàbrica de Palau tenia bens pocs anys,

els Barranquet va venir a dir-nos: **"Aquesta terra em pertany, per ací he de passar de tant en tant"**.

Enguany, al veure tot el que li han fet a les seues terres no ha pogut esperar tant. Només ha pogut, i sense avisar als meteoròlegs, s'ha presentat a primera hora del matí, amb l'escriptura baix del braç, a reclamar el que és seu.

Podem dir que són coses rares, que no

s'ha vist mai, que el temps està foll, ...mil coses. Però de fet els nostres avis ens contaven que una vegada es van ajuntar les aigües de Riu i del Barranquet, els antics feien pont amb ulls ben grans i ens donaven un consell: **"A la vora del riu no et faces el niu"**.

Fins ara hem tingut temporals de llevant i pluges, tot per separat. És possible que per una d'aqueixes casualitats es posen d'acord la mar i el riu,

i tinguem aigua per llevant i per ponent?

A la gent d'ara, que vivim el present, que tot ho volem i ho podem, de vegades ens calen tocs com aquests per a dir-nos que ni som tan poderosos ni tan intel·ligents, tot el contrari, som ben poca cosa. El problema és que hi ha molt de sord, i el que és pitjor, molta gent que no vol sentir.

laveudebenicarlo@eresmas.com

la teua opinió ens importa

CARXOFA: ben torrada per a els bombers del parc de Benicarló i per a tot el personal que ha estat treballant per a que els efectes dels darrers temporals i riuades siguen el més petits possible o al menys es solucionen amb una certa celeritat.

PANISSOLA: ben plena de fang per a tots els que construeixen o permeten construir (polítics locals, autonòmics o estatals) en zones amb risc d'inundació. Les despeses de restauració, després, es paguen amb els impostos de tots.

SUSANNA ANGLÉS,
ERA, PERE BAUSA,
AS, XAVIER BURRIEL,
CARLES LLUCH,
OLGA LLUCH, JOSEP V.
GORIO SEGARRA
/ LLUISA GARCIA
CARLES ADELL

Administració, subscripcions i publicitat/
964.82.84.68
Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS- 242-95
Imprimeix/ GRÈVOL.
PASSATGE SANT BLAI N. 2

LA VEU respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. LA VEU es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Premis Alambor: "Exposem un model diferent al de Tómbola"

TEXT: noemioms

En el premi de narrativa Ciutat de Benicarló d'aquesta edició s'han presentat una desena d'obres, una participació que es valorava de forma molt positiva a pesar de significar un lleuger descens respecte a l'any passat.

A més, des de l'entitat cultural es ressaltava la presència d'obres procedents de tot l'arc mediterrani encara que de forma molt especial i notòria dels Terres de l'Ebre. Pel que concerneix d'investigació idiomàtica, tres obres aspiren al guardó.

D'altra banda, l'escriptor convidat és en aquesta edició Vicent Pallarés, qui ja

en 1993 es va adjudicar el premi de Narrativa d'Alambor i que tal com s'indicava des d'aquesta organització destaca per la seva fructífera carrera literària des d'aquell moment.

Quant a les distincions, la científica és per al programa de Punt 2 Mediambient, que a més és coordinat per un benicarlando, Fèlix Tena.

La distinció cultural li ha estat adjudicada al grup de Tortosa "Quico el Celio, el Noi i el Mut de Ferreries". "Són gent de Tortosa, una ciutat que d'alguna manera forma part d'aquest imaginari fictici perquè Tortosa és una capital històrica nostra" explicava Ramon Paris, director editorial d-

Alambor. Paris ressaltava que els Quicos han ajudat a reforçar la vertebraria del sud de Tarragona a partir de l'aparició del perill del transvasament del riu Ebre.

La distinció cívica ha recaigut en aquesta edició en l'associació Salvem la Tossa per "despertar la consciència dels valors

patrimonials que estan en perill".

A pesar que totes les distincions coincideixen en la reivindicació de la defensa del patrimoni natural, Paris ressaltava que es tracta d'una coincidència i advertia que ells exposen "altre model diferent al de Tómbola".

XV Premis Alambor i d'Homenatge

XV Narrativa Ciutat de Benicarló
IV Premi d'Investigació Històrica
XI Premi d'Investigació Idiomàtica

PARADOR DE TURISME DE BENICARLÓ
DISSABTE 22 DE NOVEMBRE DE 2003 A LES 21H

Homenatges

Distinció Científica
Programa Medi Ambient de Punt 2

Distinció Cultural
**Quico el Célio, el Noi
i el Mut de Ferreries**

Distinció Cívica
Associació Salvem la Tossa

Escriptor convidat
Vicent Pallarés

Reserva i venda de tiquets
(fins al dimecres, 19 de novembre):

Llibreria Grèvol

Sant Blai, 2 tel. 964 47 56 98

Preu del tiquet

33 euros (socis d'Alambor)

35 euros (no socis)

Es regalarà un llibre als presents

ROIG I BLAU

TEXT: joanraülBurriel

ALFONS CUCÓ. Roig i blau. La transició democràtica valenciana. Editorial Tàndem. 2ª edició, juny de 2002.

La setmana passada va fer un any de la mort d'Alfons Cucó, historiador, membre destacat de la comunitat universitària, polític de primera línia durant la transició; amb una dilatada trajectòria en institucions estatals i internacionals (va ser senador per València i membre del Consell d'Europa).

Cucó sí mereix, sens dubte, la menció de ser un dels grans escriptors i intel·lectuals valencians de la nostra història més immediata. "Roig i blau. La transició democràtica valenciana" és la seua obra pòstuma. Publicada l'abril de 2002, el més de juliol ja es va haver d'imprimir una segona edició. En aquest llibre s'ens acosta al delicat procés de la transició democràtica valenciana, un període "únic, intens, contradictori, esbojarrat i irreflexiu", en paraules de J. Manuel Martínez Polo. Per la privilegiada ploma

de l'autor, protagonista també d'aquell moment tant cabdal per al País Valencià, es descobreixen totes les claus de la transició política valenciana.

Sobre tot, el cor del procés autonòmic, allò que podia esdevenir l'element fonamental capaç d'assegurar un futur esperançador per als valencians i valencianes: el procés de negociació, redacció i aprovació de l'estatut d'autonomia. Un estatut que no sols no va poder ser aprovat en referèndum pel propi poble valencià, si no que tampoc els seus continguts es van

decidir al País Valencià, ja que el text consensuat i aprovat a les assemblees d'Alacant i Peníscola, va ser finalment alterat de forma dramàtica i unilateral per la cúpula estatal ucedista a Madrid, sota la direcció i amb la complicitat de Fernando Abril Martorell i Manuel Broseta Pont.

Un llibre imprescindible i aclaridor, que fica moltes coses - i persones - en el lloc de la història que realment els pertoca.

El racó dels Tafaners

TEXT: tafaners

1. En acabar aquesta frase a La Veu ja haurem dit tot el que hem de dir sobre la promesa del príncep d'Astúries.
2. Dóna molt més joc el nostre ajuntament, per exemple, que ha posat el crit al cel perquè no comparteix li agraden els titulars que el diari Levante dedica a Benicarló. De fet, ja se sap que és cosa del partit: el diari valencià més llegit no entra en els convenis per dur la premsa a les escoles i instituts. L'ABC, tan llegit en les nostres comarques, sí.
3. Fins i tot sembla que hi ha vida a la casa gran mentre Mundo és a València. Diràs que Redorat posa bona voluntat per tor-

bar una solució al conflicte d'interessos de Surrach i Aiguaoliva però a ca Mundo com si ploquera... i a deixar-la caure.

4. Els tafaners hagueren pagat per poder veure per un forat la cara amb què Marcos Marzal, que mana imprimir només en castellà els cartells de l'Organisme Autònom d'Esports, va votar a favor dels compromisos a favor del valencià adquirits per la Generalitat en reunió a Ares el mes passat. De fet, esperàvem que PP i PSOE tornaren a abstenir-se perquè es tractava d'una mesura per millorar la situació de la nostra llengua en l'administració en general i no es deia res del castellà.

5. Una senyal dels nous temps és, sens dubte, la promiscuïtat entre els sec-

tors públic i privat, entre els interessos dels ciutadans i els ingressos dels representants. Un cas: la recent actuació de Pepe Rubianes a Benicarló va ser organitzada per un parell d'entitats privades però va tenir lloc en un local municipal i fins i tot la premsa va haver de retratar-se i tirar mà a la butxaca.

6. Primer va ser Cristina, després Àlex, més avant Jordi, ara Noemí... La Veu continua sent un planter de professionals que són valorats allí on cal. Ens alegrem amb la felicitat i els èxits dels més pròxims i per això hem de felicitar ara la nostra col·laboradora Olga Lluch, que acaba d'oferir un concert de flauta amb una prestigiosa formació a Barcelona. Enhorabona, Olga!
7. Quan ve Castelló

Nord TV, la revista? Tot és anunciar el nou setmanari però passen les setmanes i el paisatge del quiosc no canvia si La Veu no trau el color verd de la portada.

8
anys
de pluralitat
informativa

200 PERSONES ÉS MANIFESTEN CONTRA ELS ABUSOS URBANÍSTICS

TEXT: noemioms

Unes 200 persones segons l'organització es van manifestar dissabte passat pels carrers del centre de Peníscola en contra dels abusos urbanístics. La mobilització, organitzada pels veïns de les Talaies, va contar a més amb una nodrida representació de l'associació de propietaris de Camí Vell, en la zona nord de la ciutat així com de representants de la plataforma provincial contra els abusos urbanístics.

Els organitzadors es mostraven satisfets per la participació ja que "la major part dels propietaris de les Talaies viuen fora de Peníscola" afirmava un dels portaveus de l'associació de veïns de Monxells Wolfgang Spiess.

Al llarg de la manifestació, es van poder escoltar consignes contra el desenvolupament salvatge i és que segons explicava Spiess, no estan "en contra del desenvolupament de Peníscola" sinó que volen que "continue sent una ciutat bonica, per a això fa falta una planificació urbanística que permeti millorar la qualitat de vida dels seus habitants". En aquest sentit, adverteixen que si actualment la falta

d'aparcament ja és un problema durant l'estiu, "si es construeixen 8000 o 10000 nous habitatges en la part sud i altres 3.000 en el cim de la Talaia el problema empitjorarà".

D'altra banda exigeixen que "si es fa aquesta nova urbanització en les Talaies demanem que no s'utilitzen els carrers existents i el clavegueram actual" sinó que es crea un vial alternatiu que permeta als veïns "continuar gaudint de la tranquil·litat i el benestar en les Talaies". "Volem que es facen bé les coses" assegurava la presidenta de l'associació Mari Paz Rico, "fan falta infraestructures que puguin acollir a totes les persones que ens visiten".

Els manifestants es mostren preocupats per la

macro urbanització que d'aprovar-se es portarà a terme en el cim de la Talaia "edificis de fins 16 metres d'altura amb blocs de 60 metres i un mínim de distància entre blocs de 3 metres; és una planificació que jo que sóc alemany em recorda als països comunistes, no és digne d'un poble tan bonic com Peníscola" explicava Spiess. "A l'ajuntament ens contesten sempre amb bones paraules, però volem fets" advertia Rico.

Consideren que de treure's avant el projecte, la zona residència de les Talaies continuarà degradant-se ja que actualment "els carrers estan en mal estat i el clavegueram sovint s'embussa".

D'altra banda, l'edil de governació, Jesús Figuero-

la explicava que la voluntat del consistori és la d'intervenir entre els propietaris dels terrenys afectats i la d'aquests veïns que s'oposen al projecte "existeixen interessos oposats i per tant, hem trobar un terme mig que satisfia a les dues parts". Segons Figuerola, de moment, no existeixen estudis sobre l'impacte ambiental o visual que puga comportar la urbanització, no obstant advertia que els terrenys "estan fora de la zona d'afecció del PORN"; a més, explicava que el consistori actuarà sobre la base de la legalitat existent.

Després de desfilars pels diversos carrers més centrals, la manifestació va desembocar davant l'edifici de l'Ajuntament, on es va llegir un comunicat. Posteriorment, els responsables de governació, Jesús Figuerola, i turisme, Rafael Suescun, es van reunir amb els representants ciutadans amb la finalitat de lliurar les signatures que s'havien recollit fins el moment contra el projecte, prop de 150. Una vegada allí van iniciar una reunió amb ambdós edils, trobada al que més tard es va unir l'edil d'urbanisme.

Alambor
Benicarló
(1982-2003)

Associació Cultural Alambor
es complau a invitar-vos al cicle

Els divendres literaris

14 de novembre 19.30 h. **Poesia i compromís**
Presentació de **La mordassa** de **Manel Garcia Grau**,
a càrrec de l'autor i de **Jaume Rolíndez**

Trobada de representants del programa Europeu Equal

TEXT: noemioms

L'ajuntament de Benicarló va organitzar dissabte una recepció als tècnics i representants de diversos països europeus en el marc de la iniciativa europea Equal. Els visitants havien vingut a Espanya amb l'objectiu de participar en el seminari transnacional que tenia lloc a Castelló i que pretenia abordar temes com la inserció laboral de col·lectius amb dificultats per fer-ho com és el cas dels immigrants, els discapacitats o les dones. La trobada va ser utilitzada com a fòrum i intercanvi d'experiències entre els diferents països.

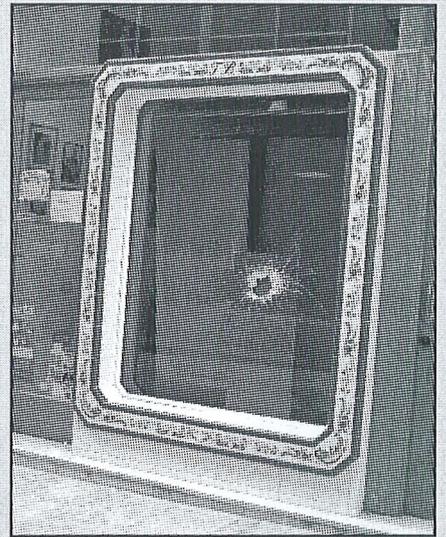
Precisament, aquesta setmana també ha estat notícia l'elecció del projecte Accord a Castelló com a referència per la seua eficàcia.

Una dona trencava amb un mall els aparadors

TEXT: noemioms

La Guardia Civil va detindre dissabte de la setmana passada una dona com a presumpta autora del trencament dels aparadors de dos baixos comercials al carrer Pubill de Benicarló. Els fets van ocórrer la matinada de dissabte, quan en escoltar el soroll els veïns van adonar-se'n que una dona havia trencat el vidre de un baix comercial i van avisar la policia. Mentre no apareixien els agents la presumpta responsable dels fets va tindre temps per trencar el segon vidre. Segons asseguraven els veïns la detinguda es una dona de mitjana edat, rossa, amb melena, baixeta i anava en un carret metàl·lic d'una gran superfície ple de borses de brossa negres. Els testimonis explicaven que la detin-

guda es va treure una massa amb la que va trencar els aparadors tot i que després d'aquesta acció no va intentar entrar a robar.

El Povet.com 'punxa' i cedeix el lideratge al Barça

Montcada (5-2) Povet.com

TEXT: povetcom

El Povet.com es va deixar alguna cosa més que tres punts i va cedir aquesta nit el liderat en favor del F.C. Barcelona després de perdre a Montcada en un partit de màxima rivalitat i tensió entre dos grans de la divisió de plata. El Vitelcom Montcada, vuitè classificat fins el moment, no podia perdre més punts si volia seguir lluitant pels llocs de play-off i els seus jugadors el van posar tot en la pista.

El respecte va ser mutu en

la primera part, en la qual va regnar la igualtat en el joc i el marcador. En la segona, el Povet.com va ser incapaç de marcar i els catalans van sentenciar ràpidament la trobada.

El Montcada va començar marcant en el minut 6, obra de Manel, però el Povet.com va empatar ràpidament gràcies a un gol de Sánchez Cava en la sortida d'un córner, i poc després el brasiler Acidesio va encertar en el llançament d'un penal que avançava als visitants. En aquests primers vint minuts

es van xiular excessives faltes que van poder condicionar el marcador. En el minut 12 els benicarlandos duien ja cinc faltes en el seu haver, i tan només un minut després, el Montcada igualava aquesta xifra. En els dobles penals (dos a favor del Montcada i un per al Povet.com) els catalans van transformar l'empat a dos amb el qual s'arribaria al descans.

En la segona part, el Montcada va exercir una pressió que dona ràpidament els seus fruits. Kel va marcar dos gols en quatre minuts

que desequilibraven el partit i donaven confiança en la victòria als locals, que es va fargar definitivament amb el cinquè gol, obra de Dani.

Amb aquesta derrota i la victòria apretadíssima del F.C. Barcelona a Canet (7-8), el Povet.com cedeix el liderat i se situa en la segona posició del grup B de la divisió de plata. L'Andorra va punxar en el seu desplaçament contra el Sintal (4-2).

LÍDERS EN SOLITARI

TEXT: rodolfo **serrano**
paco **delcastillo**

Aquest passat diumenge, ho reconec, vaig arribar al futbol tard, tardíssim. En concret em vaig comprar la butlleta del pernil a la mitja part. El CDB havia començat a jugar massa enjorn, als tres quarts de quatre, i a tan intempestiva hora ma sogra encara no havia tirat l'arròs al paelló. Després ja se sap, les postes, el caferet tocadet, una copeta i una altra i entre pixar i amarrar el burro que diuen vaig entrar al Municipal de la Carxofa justet quan els jugadors saltaven al terreny de joc per iniciar el segon temps.

No em vaig atorrollar gens per la meua demora, la veritat. Està estadísticament demostrat que el Benicarló guanya tots els seus partits a partir del minut quaranta-cinc. A més, pel que em paguen ací no em considero en l'obligació moral de presenciar tot el partit sencer, és més, no em considero amb cap obligació moral amb aquesta pseudorevista, ni amb cap dels seus potencials lectors. Si algú no està conforme, ja sap el que ha de fer; per uns quants cèntims més als quioscos venen publicacions de tota la substància del món -

independents, assenyades, intel·ligibles i no tendencioses- amb la informació que una persona decent hauria d'esperar d'una crònica futbolística: alineacions, cognoms primer i segon de l'àrbitre i auxiliars, número d'espectadors, autors i minuts dels gols, imatges d'arxiu, targetes i fins i tot resultat i classificació. És el que hi ha.

La represa la va començar el Benicarló amb un compromés 0 a 1 en contra. Quan vaig arribar a la meua localitat habitual els veïns de llotja estaven encesos en foc i flama. Es veu que la primera part havia estat avorrida, com aquesta crònica, i que els forasters, amb un sol xut entre els tres pals, havien aconseguit marcar. Nosaltres, en concret el tal Peris, no n'encertàvem ni una, com el pobre senyor Ruiz Gallardón.

Jo sabia que no passaria res, que el Benicarló guanyaria sense problemes. Però els meus veïns insistien que no, que ells havien vist que allò no anava. De fet, durant el primer quart d'hora m'ho vaig arribar a creure; tot eren pilotes fora, rebutjos desorientats, passades insolidàries als companys i ni un xut a porta. Fins que el jove Jonatan va agafar l'esfèrica al mig del camp, li la va passar a Javi

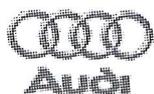
López, i aquest li la va tornar perquè a empentes i redolons la posara al fons de la xarxa. La jugada em va recordar les que prodigava el mític i aguerrit central canareu Cruselles en els seus bons temps, quan agarrava la pilota a la seua àrea, ajudava el cap i tirava recte cap a la porteria contrària, no li calia ni driblar ni buscar l'ajut de cap company, sempre recte; els rivals deixaven, amablement, un immens passadís quan li veien posar la directa. Quins temps aquells.

Als pocs minuts va vindre el segon gol. El va materialitzar també un altre xicot del juvenil, Raül Mora, també després d'una jugada embolicada. Tres o quatre ocasions més, que no les vaig comptar bé, i els tres punts que es van quedar ací. Aquesta vegada però vaig comprendre que el patiment havia estat superior al previsible. No havia vist mai a De la Haba anar a donar instruccions als seus homes just al costat de la banqueta de l'equip rival. Com estaria l'home de fora d'ell. I Xoco, vaja, Xoco no cal dir-ho, als seus tradicionals i coneguts parlaments va afegir en aquesta ocasió una contundent manifestació de desfogament en pegar fins a quatre puntades de peu, quatre, a una pobra tanca

publicitària. Aquesta gent s'ho agafa massa a pit, no poden fer-hi més, ho viuen així.

L'Alcalà va perdre a casa contra el Sant Mateu i aquest resultat ens reforça encara més en la nostra qualitat de líders en solitari, destacats, insolents i galàctics. Diumenge vinent el desplaçament és a Catí, un altre rival amb pretensions de no sé massa bé què. Que jo recorde, el Benicarló no ha guanyat mai en aquest camp i no seria d'estranyar que ens tocara patir molt, però molt, molt, per aconseguir la victòria.

NOTA DE LA REDACCIÓ. El partit a què es refereix la ridícula crònica d'aquesta pàgina va ser el CD Benicarló - Vinromà CF i el resultat va ser de 2 a 1 a favor de l'equip local. Una vegada més la redacció de La Veu de Benicarló vol manifestar que és absolutament aliena al comportament inadequat i indecorós dels autors de les cròniques del futbol local. També vol fer saber aquesta redacció que si hi ha algun voluntari disposat a fer les cròniques del Benicarló podrem acomiadar definitivament els dos abjectes personatges. Del preu ja en parlarem perquè estem pendents de la retirada d'alguna subvenció.

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano

Exposició: Avda. Magallanes, 1

Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142

Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

EL CÒMIC/ per Xavi Burriel

Com sempre ... de papeo

**Llibres de text i lectures recomanades
Còl·legis públics i centres d'ESO i Batxillerat**

**COPISTERIA
LLIBRERIA
PAPERERIA**

CÒPIES COLOR

B/N I PLÀNOLS

GRÈVOL

**Sant Blai, 2 -Tel.: 964 475698
12580 BENICARLÓ**